

vejen ved, at man om ganske kort Tid vil blive nødt til at sige ham op. Jeg mener derfor, at det eneste rigtige her er et af de to: enten at man med det samme laver Bygningen i tre Etager i Stedet for to og lader Postmesteren flytte op i den øverste, medens Postkontoret faar Stuen og Førstesalen, eller at man indtager hele Bygningen til Postkontor og som hidtil lader Postmesteren bo ude i Byen. Det sidste er ogsaa det billigste, fordi det vil koste betydeligt at omdanne den Lejlighed, Postmesteren skal have, til Kontorer. Endnu er Bygningen ikke bygget, endnu er man kun ved at støbe i Grunden, den kan endnu laves om. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister og Finansudvalget at tage denne Sag under hurtig Overvejelse for om muligt at faa dette Forhold forandret. Jeg tror, at baade Postvæsenet og dermed Postmesteren og Staten og vi alle ere bedst tjente med, at dette Forhold bliver forandret. Men, som sagt, det skal ske meget snart, da Bygningen allerede er under Opførelse.

Jeg vil derefter henvende et Par Ord til den højtærede Finansminister. I forrige Samling forelaa der et Andragende fra en Del Toldbodarbejdere ved den saakaldte 10 Punds Pakkepost paa Hovedbanegaarden om at blive optagne i Tjenestemandenes laveste Lønningsklasse i Stedet for som hidtil at være daglønede. Det drejer sig i det hele om nogle og tyve Mennesker. Efter nogen Debat mellem den tidligere Finansminister Brun og mig, og efter at Finansminister Brun havde undersøgt Forholdene, enedes han og jeg om, at i Virkeligheden burde disse Folk op i første Lønningsklasse, fordi de indtog en Stilling, der kunde betegnes som en Avancementsstilling for de almindelige Toldbodarbejdere. Det, man hidtil havde været bange for, var, at naar disse nogle og tyve Mennesker kom op i første Lønningsklasse, vilde alle Toldbodarbejderne forlange det samme, og da det er mange Hundrede, vilde det spille en stor Rolle. Men Finansminister Brun kom, som sagt, til den Erkendelse, at denne Stilling ved 10 Punds Pakkeposten var en Avancementsstilling. Det er de flinkeste og paalideligste blandt Toldbodarbejderne, der udtages dertil, fordi de have med Værdisager at gøre, dem, der ere nemmest paa Fingrene, og naar det var en Avancementsstilling, sagde Ministeren, var der ingen Grund til at være bange for at lade dem rykke op i

første Lønningsklasse. Det var Ministeren og jeg ganske enige om, og Ministeren sagde oven i Købet i Maj Maaned, at jeg kunde lade den Meddelelse gaa videre til de paagældende Arbejdere, at de paa indeværende Finanslovsforslag vilde blive optagne i første Lønningsklasse. Men de ere der ikke, og derfor vil jeg spørge den højtærede Finansminister — han kan jo undersøge, om det forholder sig, som jeg har sagt —, om han ikke føler sig bunden ved den Afgørelse, som den tidligere Finansminister har truffet. Jeg synes, at han saa meget mere kan gøre det, som det ikke spiller nogen stor økonomisk Rolle. Disse nogle og tyve Arbejdere skulle jo lønnes alligevel, og Lønnen i første Lønningsklasse er ikke væsentlig større end den Dagløn, de have haft. Det, det drejer sig om her, er, at de ønske at blive fast ansatte og pensionsberettigede.

Endelig har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Jeg har gentagne Gange i Tinget omtalt den Utilbørighed, jeg synes, det er, at forskellige kemiske Fabrikker udlade Giftstoffer i vore Fiskevande. Først og fremmest er der med Hensyn til Sukkerfabrikkerne i Nykøbing F., Nakskov og Stege fremkommet mangfoldige Klager over, at vore Fiskevande blive ødelagte ved, at Sukkerfabrikkerne udlade en Kalkslam, som bevirker, at Fiskene og særlig Fiskeyngelen dør, og at Fiskerne saaledes berøves deres Erhverv. I sin Tid lovede Landbrugsminister Ole Hansen at tage sig af dette Forhold og undersøge, om der ikke kunde skaffes en Lovgivning paa dette Omraade, hvorved det forbødes Fabrikkerne at udlade Giftstof i vore Fiskevande. Den næste Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), lovede at fortsætte det Arbejde, som Landbrugsminister Ole Hansen havde paabegyndt. I sidste Samling fik jeg ved Lejlighed den Besked fra den daværende Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Løvel, at Undersøgelserne vare i god Gang, og at han vilde gøre, hvad han formaaede, for, at et saadant Lovforslag kunde fremkomme, men at han ikke var vis paa at faa det frem, fordi der var mange Vanskeligheder derved. Jeg vil nu spørge den højtærede nuværende Landbrugsminister om, paa hvilket Stadium denne Sag befinder sig, om han ved sin Tiltrædelse har fundet noget Forarbejde til denne Sags Realisation, og om han vil fortsætte dette Arbejde, saa at vi snart kunne vente et Forslag i denne Retning.